

Nr 208.

Av fru **Rydh Munck af Rosenschöld**, om förhöjd pension åt löjtnanten *L. Westerlunds änka och dotter.*

Vid ubåten Ulvens förolyckande den 15 april 1943 omkom löjtnanten i kungl. flottans reserv Lennart Westerlund, född den 25 juli 1914 och sedan den 5 maj 1937 sjökapt. Westerlund efterlämnade hustru, fru Barbro Westerlund, som den 12 påföljande maj nedkom med en dotter.

Från den 1 november 1937, då Westerlund antogs till reservkadett, hade han tjänstgjort vid flottan så gott som oavbrutet. Reservofficersutbildningen fullbordade han den 20 augusti 1939 och var sedan inkallad från den 1 september 1939. Genom denna långvariga beredskapstjänstgöring hade han aldrig haft tillfälle att skaffa sig sådan civilanställning, som tillförsäkrade hans efterlevande pension.

På grund av bestämmelserna i reservbefälsförordningen 1927 § 21 mom. 2 har fru Westerlund genom marinförvaltningen erhållit 2 250 kronor, motsvarande ett efter 5 % kapitaliserat värde av löjtnant Westerlunds pension vid tiden för dödsfallet.

Vidare får fru Westerlund enligt de allmänna bestämmelserna i olycksfallsförsäkringslagen 1916 livränta från riksförsäkringsanstalten med 135 kronor i månaden, varav 60 kronor belöper på dottern och utgår tills denna fyllt 16 år.

Från kungafonden har fru Westerlund fått sammanlagt 2 000 kronor samt från riksförsäkringsanstalten 300 kronor i begravningshjälp, vilket sistnämnda belopp naturligtvis långtifrån täckt de verkliga kostnaderna.

Borsett från begravningshjälpen har fru Westerlund sålunda för sig och sin dotter erhållit dels i engångsbelopp sammanlagt 4 250 kronor och dels en månatlig livränta på 135 kronor. Det säger sig självt, att dessa belopp inte räcka till deras uppehälle.

Beträffande fru Westerlunds ekonomi i övrigt kan nämnas, att enligt inregistrerad bouppteckning efter mannen tillgångarna upptagits till 5 994 kronor och skulderna till 6 374 kronor.

Fru Westerlund var före sitt äktenskap reklamtecknerska men har nu svårt att återupptaga någon sådant arbete, sedan hon varit ifrån yrket några år. Dessutom fordras för detta arbete en särskild grad av aktivitet, som man åtminstone för närvarande inte kan begära, att fru Westerlund skall kunna uppdriva. Det allmänt kända händelseförloppet kring Ulvens undergång, särskilt ovissheten under så lång tid om besättningens belägenhet, gav naturligt nog den unga hustrun vid tiden för hennes dotters födelse en chock vars verkningar kunna komma att sträcka sig långt fram i tiden.

Enligt utredning från Sveriges fartygsbefälsförening skulle, om Westerlund under tjänstgöring i handelsflottan avlidit genom krigsolycksfall före den 1 maj 1943, till änkan och barnet enligt lagen den 11 juni 1937 ha utgått en livränta på 1 200 kronor om året till änkan och 800 kronor om året till barnet intill 16 års ålder. Härjämte skulle barnet från 16:e till 18:e levnadsåret ha erhållit familjepension från Sjöbefälets pensionskassa kronor 250: 38 om året. Enligt samma lag skulle vidare änka och barn för sådant fall ha erhållit ett engångsbelopp lägst 9 000 kronor och högst 13 000 kronor, beroende på Westerlunds årsinkomst vid tiden för dödsfallet.

Emellertid torde med hänsyn till de särskilda förhållanden under nuvarande krig, vilka orsakat att Westerlund trots sin snabba sjökaptensexamen icke kunnat vinna civilianställning med pension för änka och barn, snarare starka skäl tala för att staten i detta fall erlägger pension till de efterlevande efter samma grunder, som om Westerlund varit officer på aktiv stat.

Under normala tider äro reservofficerare icke skyldiga att tjänstgöra mer än någon månad om året. För Westerlund blev tjänstgöringen oavbruten från krigets utbrott till Ulvens förolyckande eller mer än 3 1/2 år. Uttagning till ubåtstjänst sker visserligen på frivillighetens väg för reservofficerare, men det borde vara rimligt, att den som sålunda anmäler sig till en särskilt farlig tjänst härigenom icke nödgas utsätta sina efterlevande för risken att vid en eventuell olycka råka i ekonomisk misär.

Med hänvisning till vad sålunda anförts samt till handlingar, som komma att överlämnas direkt till vederbörande utskott, hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att pension till löjtnanten i kungl. flottans reserv Lennart Hermansson Westerlunds änka, fru Barbro Westerlund, och dotter Eva Margareta Lennartsdotter, måtte utgå efter samma grunder, som om Westerlund varit officer på aktiv stat.

Stockholm den 21 januari 1944.

Hanna Rydh Munck af Rosenschöld.